

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE PATRIOTISM

România are nevoie de patriotism mai mult decât orice. Și spun asta pentru că, în absența patriotismului și în absența spiritului de sacrificiu pentru națiune, nu se poate construi nimic. Nu putem avea nici drumuri, nu putem avea nici școli, nu putem avea nici industrie, nu putem avea nici spitale, nu putem avea nici ordine publică și nici o societate în care justiția și drepturile individuale să funcționeze așa cum ne dorim.

În România, astăzi, să vorbești de națiune, să vorbești de tradiție, să vorbești de identitate a devenit aproape un tabu. Avem tot felul de indivizi, mulți din ei plătiți din afara țării, oameni care trăiesc din - îmi permit să spun - din comercializarea trădării de țară și care, la orice discuție despre națiune, patriotism, valori românești încep să ridice din umeri și să acuze de extremism, de șovinism, de xenofobie și de tot felul de alte aberații.

Cred că discursul public, la noi, în România, sincer să fiu, a luat-o pe o pantă care îmi amintește de ceea ce se întâmpla în 1990 sau chiar mai rău, de ceea ce se întâmpla prin 1945, '46, '47, '48, o perioadă în care, pe lângă faptul că în România nu a existat libertate de expresie, nu a existat dialog de niciun fel între persoane, dar nici între grupuri sociale, a existat un climat de intoleranță și un climat de ură, stimulat fix de cei care clamează toleranța, clamează egalitatea și clamează o serie de drepturi pe care ei le consideră ca fiind universale.

Total fals! La fel ca și atunci, și acum în societatea românească se dorește impunerea unei gândiri unice, unei gândiri unidirecționale și unei gândiri din care tot ce înseamnă valori românești, tot ce înseamnă tradiție, tot ce înseamnă identitate națională să dispară. Pentru că, în mod cert, cei care ne vor o țară mică, o țară obedientă și cei care vor să rămânem un teren de încercare pentru tot felul de experimente internaționale nu au nevoie de o Românie puternică. Iar cozile de topor sunt la datorie, indiferent că aceste cozi de topor sunt infiltrate prin partide, populează chiar și Guvernul sau fac parte din așa-zisa societate civilă, care numai civilă nu este.

Și acești oameni, despre care cu toții citim și care își dau cu părerea peste tot, au o singură profesie: să vorbească permanent cu dispreț despre istoria românilor, despre valorile românești, despre cultura și civilizația românească, atunci când nu denigrează biserica sau alte instituții tradiționale care au creat această identitate și au ținut spatele României în vremuri foarte grele.

De aceea, mai mult ca niciodată, ar trebui să nu demonetizăm ideea de patriotism. Să înțelegem că a te lupta, a te sacrifica și a-ți afirma atașamentul și iubirea de țară reprezintă o virtute, și nu reprezintă în niciun caz un element, așa, care să țină cont de niște excese personale. Pentru că, în cazul în care nu vom tempera aceste excese și aceste abuzuri ale celor care, în numele corectitudinii politice și în numele noului totalitarism al gândirii unice încearcă să-și impună ideile, ne vom găsi în situația în care a vorbi despre România va fi ilegal, în situația în care a pronunța cuvântul naționalism va fi o faptă penală și în situația în care dacă vom vorbi de identitate vom fi etichetați ca niște retrograzi și ca niște personaje ancorate într-un mediu total marginal și nefrecventabil al societății.

De aceea, ar trebui să ne lepădăm de toate aceste false tabuuri și să începem să fim din nou mândri că suntem români cu adevărat în primul rând prin fapte, iar apoi prin vorbe, să fim o națiune care să se respecte pe sine pentru a cere respectul celorlalți și să nu ne mai lăsăm

abuzăți de tot felul de personaje obscure și de tot felul de trepăduși care trăiesc din insultarea țării pe pământul căreia trăiesc.

E momentul ca patriotismul românesc să devină un vector de dezvoltare economică, un vector de punere în valoare a intereselor românești sub aspect politic, social și cultural la nivel internațional, chiar și un vector de întărire a tot ceea ce înseamnă identitate și tot ceea ce înseamnă valori, pentru că fără patriotism și fără iubirea de națiune, România nu are absolut niciun viitor. Și sunt mulți care nu doresc niciun viitor acestei țări.

De aceea, cred că nu-i nicio rușine să fim naționaliști, să ținem la trecutul nostru, să respectăm valorile și să nu-i lăsăm pe diverși neaveniți să ne învețe ei pe noi ce înseamnă să fii român și cum trebuie să trăim noi, la noi în țară.

Daniel Gheorghe

Deputat PNL